

SEZER ÜN

1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul 2023
Yeni Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul 2025

Beyaz Balina Yayınları

Maymun Ormanı'nda Bir Gece

Sezer Ün

ISBN: 978-605-188-708-1

© Bu kitabın tüm yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay

Yazar: Sezer Ün

Editör: Filiz Çiçek

Resimleyen: Başak Taşkiran

Sayfa tasarımı: Kübra Yeşilyurt Çakır

Baskı ve cilt: **Özlem Matbaacılık ve Reklamcılık Ltd. Şti.**

Matbaa Sertifika No: 45257

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi

Ömerli mah. Harmantepe cad. No: 17 K:4

Arnavutköy/İstanbul

Tel: 0212 544 41 41 Faks: 0212 544 66 70

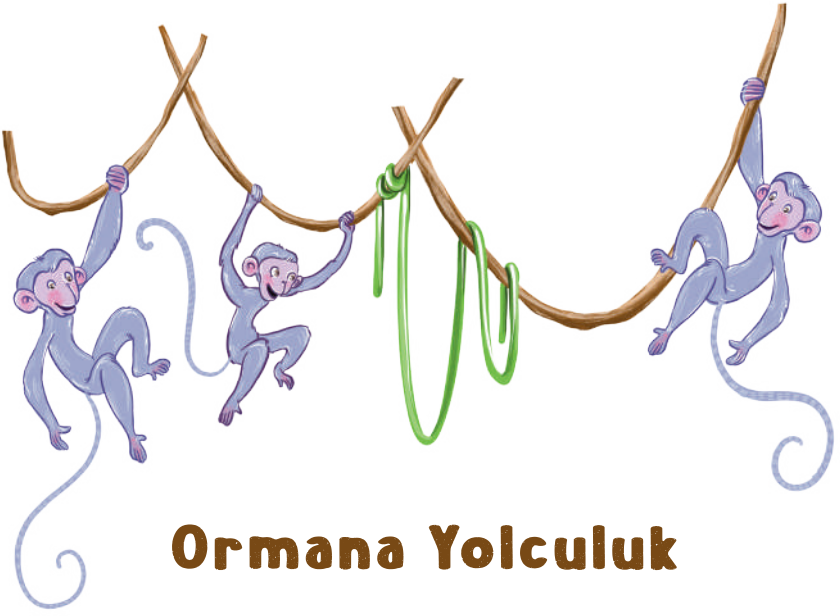
Yayınevi Sertifika No: 49238 info@beyazbalina.com.tr

SEZER ÜN

Resimleyen: Başak Taşkiran

Ormana Yolculuk

Asel tatil için Bali'ye geldikleri ilk günden beri annesini ikna etmeye çalışıyordu.

“Lütfen anne! Bu orman, Bali’de mutlaka görülmesi gereken yerlerden biriymiş,” diyerek elindeki broşürü annesine uzattı.

Annesi Ayşe broşürü aldı ve şöyle bir bakıp masanın üzerine bıraktı. “Maymunlardan korkarım. Orası bana göre bir yer değil.”

Asel’in babası Turgut ise hayvanları çok sevdi. Bu ormanı görmeyi o da çok istiyordu. Bu yüzden eşini ikna etmek için söze girdi:

“Aslında ben de merak ediyorum orayı. Bu kadar yol gelmişken böyle bir yeri görmeden dönmek olmaz.”

Ayşe, gözlerini kocaman açmış, bir Asel’e bir kocasına bakıyordu.

“Hayatta olmaz!” diye kestirip attı. “Size maymunlarla mutluluklar dilerim. Ben otelde kalıp havuza girmeyi tercih ederim.”

Asel, uzun uçak yolculuğu boyunca Maymun Ormanı’nın hayalini kurmuştu, oraya mutlaka gitmek istiyordu. Böylece geri döndüğünde arkadaşlarına anlatacak ilginç bir hikâyesi olacaktı.

Okulların açıldığı ilk hafta, arkadaşlarının başından geçen ilginç hikâyeleri dinlemekten bıkmıştı. Yaz tatillerini büyükannesi ve büyükbabası ile Silivri’de geçiriyordu. Annesi ve babası hep çok çalıştıkları için Asel’in yanına ancak hafta sonları gelebiliyorlardı. Annesi, katıldığı yarışmada bir Bali tatili kazanınca ailece farklı bir yaz tatili geçirme imkânı doğmuştu.

Asel bu fırsatı değerlendirmek istiyordu. Maymun Ormanı, İstanbul'dan binlerce kilometre uzaktaydı. Ona göre insan, yaşadığı yerden ne kadar uzaklaşırsa maceraya atılma ihtimali o kadar artardı. Silivri'de kaldığı sürece hayatında hiçbir değişiklik olmaması bundandı belki de.

“Madem bu kadar çok istiyorsunuz ikiniz gidin şu ormana,” dedi annesi.

Asel ve babası birbirlerine baktılar. İnanamamışlardı. Hemen hazırlanmaya başladılar. Asel, on dakika sonra hazırды, babasıyla birlikte otelin önüne çıkıp taksiye bindiler. Maymun Ormanı'na yolculuk başlamıştı.

Maymun Ormanı'na vardıklarında saat ikiydi. Saat altıda ziyarete kapandığından ormanı gezmek için sadece dört saatleri vardı. Asel dört saat boyunca her yeri gezmeyi, maymunları beslemeyi ve herkesin yaptığı gibi onlarla fotoğraf çektirmeyi planlıyordu. Broşürde maymunlarla özçekim yapan insanları görmüştü. O da maymunlarla

özçekim yapmak istiyordu. Böylece tatil dönüşünde arkadaşlarına anlatacağı havalı bir anısı olacaktı hatta inanmayanlara fotoğraflarını gösterebilirdi.

Bilet almak için sıraya girdiler. Asel beklerken etrafı incelemeye başladı. Dünyanın pek çok yerinden gelmiş olan turistlere göz gezdirdi. Annesinin elini tutarak bekleyen sarışın, mavi gözlü bir çocukla göz göze geldi. O da tıpkı Asel gibi maymunları göreceği için çok mutluydu. Sürekli duvarlardaki maymun kabartmalarını işaret edip annesiyle konuşuyor, gülümsüyordu. Asel çocuğa gülümsedi, çocuk da ona el salladı.

Babası biletleri almıştı artık içeri girebilirlerdi ancak sarı bir uyarı levhası dikkatlerini çekti. Levhada şunlar yazıyordu:

Lütfen Dikkat! Güvenliğiniz İçin:

1. Maymunlardan yiyecek saklamayın.
2. Maymunlar üstünüze atlarsa panik yapmayın, çığlık atmayın ve koşmayın.
3. Çantanızın fermuarını kapalı tutun.
4. Asla maymunların gözünün içine bakmayın.

Asel babasına, “Ne tuhaf kurallar bunlar,” dedi. “Neden maymunların gözlerinin içine bakmayalım ki?”

Babası elindeki kitapçığı göstererek cevap verdi. “Burada yazana göre maymunlar bunu bir tehdit olarak algılıyormuş.”

İçeri girdiklerinde onları maymunlar, keskin bir muz kokusu, yemyeşil ve upuzun ağaçlar karşıladı. İçeride zamanın nasıl geçtiğini anlamadılar. Yürümekten yorulmuşlardı. Asel’in hep merak ettiği Maymun Tapınağı uzaktan görünüyordu. Henüz oraya gitmemişlerdi ama Asel ziyaret saati bitmeden tapınağı mutlaka görmek istiyordu.

Dinlenmek için oturdukları kaldırımın karşısındaki maymunlar, görevlinin etrafını sarınca onların yemek saatinin geldiğini anladılar. Maymunlar, görevlinin doğrayıp köşeye fırlattığı tatlı patatesleri, muzları, mısırları ve papayaları yemeye başladılar. Asel bu anı videoya çekmek için görevlinin yanına gitmişti ki babasının telefonu

